

3T 16/2008

OKRESNÍ SOUD V TÁBOŘE		(6)
Došlo dne:	28. 07. 2010	
čas	klát	příloh
	kolky	

14 To 76/2010 - 274

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
 dne 10. 8. 2010
 Okresní soud v Táboře
 dne 19. 8. 2010

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Krejčířika a soudců JUDr. Ivany Kosové a JUDr. Jiřiny Roubíčkové ve veřejném zasedání konaném dne 15. června 2010 v trestní věci obžalované [redacted], nar. [redacted], rozhodl o odvolání státní zástupkyně OSZ v Táboře do rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 12.2.2010, č.j. 3T 16/2008-245, **t a k t o :**

Podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek k odvolání státní zástupkyně v části zprošťujícího výroku v bodě 1. **z r u š u j e .**

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu nově rozhodnuto **t a k t o :**

I.

Obžalovaná

[redacted],

nar. [redacted], osoba samostatně výdělečně činná – překladatelka, trvale bytem [redacted], okres Tábor,

se podle § 226 písm. a) tr. řádu **z p r o š ť u j e** obžaloby státní zástupkyně OSZ ze dne 16.5.2008, č.j. ZT 635/2007-32 pro skutek, že

v období od dubna 2006 do října 2006 v obci [REDAKCE], okres Tábor, na pozemku přiléhajícím k domu čp. [REDAKCE] vysela semena a vypěstovala nejméně tři rostliny konopí, které po sklizni usušila a získala dosud přesně nezjištěné množství využitelné suché drti s přesně nezjištěným obsahem účinných látek ze skupiny tetrahydrokanabinolů, a část takto získané sušené rostlinné drti použila pro svoji potřebu ve formě kouření, tedy toxikomanicky zneužila,

v němž spatřován trestný čin nedovolená výroba a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1 tr. zákona účinného do 31.12.2009.

n e b o ť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaná stíhána.

II.

Zprošťující výrok podle § 226 písm. b) tr. řádu v bodě 2. napadeného rozsudku zůstává tímto rozhodnutím nedotčen.

Odůvodnění:

Shora konkretizovaným rozsudkem Okresního soudu v Táboře byla [REDAKCE] podle § 226 písm. b) tr. ř. zproštěna obžaloby státní zástupkyně OSZ v Táboře ze dne 16.5.2008, č.j. ZT 635/2007-32 v obou skutcích, v nichž spatřovány dva tr. činy nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1 tr. zák., účinného do 31.12.2009, když učinil závěr, že v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestnými činy. První skutek je konkretizován shora ve výroku rozsudku, pokud jde o skutek druhý, pak zde se obžalovaná měla předmětného trestného činu dopustit tím, že v období od dubna 2007 do 23.8.2007 v obci [REDAKCE], okres Tábor, na pozemku přináležícím k domu čp. [REDAKCE] vysela přesně nezjištěné množství semen a vypěstovala nejméně 26 rostlin konopí, ze kterých po průběžném sklizení a usušení získala nejméně 565 g sušené rostlinné drti s koncentrací účinné látky delta-9-THC ve výši 0,9%, což představuje 5 g uvedené účinné látky, 65 g sušené rostlinné drti konopí obsahující 0,7% delta-9-THC, což činí 0,4 g uvedené účinné látky, 325 g sušené rostlinné drti konopí obsahující 1,8% delta-9-THC, což představuje 5,8 g uvedené účinné látky, 554 sušené rostlinné drti z deseti kusů rostlin konopí o výšce 10-220cm s koncentrací delta-9-THC 1,5%, což představuje 8,3 g uvedené účinné látky, 329 g sušené rostlinné drti ze sedmi kusů rostlin konopí o výšce 120-160 cm s obsahem delta-9-THC 1,7%, což představuje 5,5 g uvedené účinné látky, a 113 g sušené rostlinné drti z 9 vzrostlých kusů rostlin o výšce 20-120cm obsahující 1,4% delta-9-THC, což představuje 1,5 g uvedené účinné látky.

Rozsudek právní moci nenabyl, neboť jej v zákonem stanovené lhůtě napadla státní zástupkyně odvoláním, které odůvodnila následovně: Svým opravným prostředkem napadá bod 1. rozsudku ve prospěch, bod 2. naopak v neprospěch obžalované, ve vztahu k oběma skutkům tedy fakticky brojí jak do výroků o vině, tak i trestu. Pokud jde o skutek ad 1., pak předmětné jednání obžalovaná doznala, toto doznání však přímo nepotvrzuje žádný důkaz. V rámci řízení byla při domovní prohlídce zajištěna sušená rostlinná drť, nepodařilo se ovšem objasnit, zda šlo o sušinu z loňské sklizně či o sušení vypěstovaných rostlin (obojí časově vztaženo k době zajištění v srpnu 2007). Byl vyslechnut též policista, který domovní prohlídku prováděl – [REDAKCE], který uvedl, že při provádění úkonů ani v rámci vyšetřování nebylo nikým zjištěno ani obžalovanou tvrzeno, z jaké sklizně rostliny pocházejí. Taková skutečnost není objasňována ani kriminalistickým zkoumáním zajištěné sušiny. Za dané důkazní nouze má za to, že závěr soudu by měl vyznívat ve prospěch obžalované v tom směru, že neprokázaná vina je de facto prokázanou nevinou, přičemž takový závěr by měl být vztahován na prokázání samotné podstaty skutku. Je-li tedy dána pochybnost o tom, zda se skutek stal, měla být důvodem zproštění obžaloby skutečnost předvídaná ustanovením § 226 písm. a) tr. ř., tedy důvod příznivější, než byl v tomto bodě rozsudku užit.

Ohledně skutku 2. po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že skutek co do místa, času a způsobu provedení byl prokázán a za nespornou označil i skutečnost, týkající se charakteru a množství obžalovanou pěstovaných rostlin, které byly podrobeny znalecké expertize. Při hodnocení skutkového stavu věci pak soud ve prospěch obžalované zohlednil podíl konopí užívaného výhradně pro jiné, než tzv. léčebné účely, z uvedených skutečností pak dovodil závěry, na nichž postavil svůj zprošťující výrok ohledně tohoto jednání. Předně zmínil vývoj judikatury Nejvyššího soudu ČR, týkající se trestně právního postihu pěstování konopí, a to jak pro toxikomanické, tak i léčebné využití. Zmínil i postoj obžalované, která se přestala pro jí diagnostikované choroby léčit medicínskými preparáty, odmítla tedy využívat alopatickou medicínu, když za alternativní způsob léčby považuje právě léčbu konopí. Poukázáno i na výpovědi odborníků, zabývajících se výzkumem, léčbou a užíváním návykových látek, z nichž vyplývá, že ohledně konopí, které je často užíváno k alternativní léčbě, chybí dostatečné vědecké důkazy, dokladující léčebné účinky zpracovaného konopí. Experti se shodují, že konopí tlumí příznaky mnohých problémů uživatelů, ale neřeší podstatu nemoci. Dle vyjádření [REDAKCE] konopí pomáhá řešit deprese a subdeprese, tedy spíše psychické než fyzické problémy. Konstatuje se, že všichni vyslechnutí odborníci chápou společenskou regulaci nakládání s drogami jako potřebnou, a do jisté míry vyslovují obavy z prolomení hranice mezi konopím jako drogou a léčivem. Důvodem je nedostatek technických nástrojů k zamezení případného zneužívání konopí. To do jisté míry souvisí i s celosvětovým bojem proti výrobě a distribuci drog, kdy za nepřípustnou je považována dekriminace drog, včetně tzv. měkkých. Rámcové rozhodnutí Rady Evropy ze dne 25.10.2006 stanovilo povinnost, aby členské státy do svých vnitrostátních právních systémů implementovaly skutkové podstaty trestných činů a sankce v oblasti nedovoleného obchodování s drogami. Česká republika za společensky škodlivé nepovažuje pěstování jakéhokoliv druhu konopí, ale pouze takového, který obsahuje více než 0,3% tetrahydrokanabinolů, což je dle názoru odvolatelky do jisté míry liberálnější než mezinárodní akty, jimiž je ČR vázána. Podle výkladu podaného Okresním soudem v Táboře v rámci napadeného rozhodnutí by při hodnocení společenské škodlivosti jednání osob pěstujících konopí, měl zasáhnout ještě další korektiv, a to zkoumání účelu, pro jaký je konopí s obsahem

více než 0,3% THC pěstováno. Z důvodové zprávy k trestnímu zákoníku, účinného od 1.1.2010, vyplývá, že tímto nebyly legalizovány měkké drogy v pravém slova smyslu, nýbrž byla stanovena jakási zákonná tolerance pro pěstování konopí pro vlastní potřebu a vyřazení konzumentů konopných drog k rekreačním a experimentálním účelům. Za neproblémového konzumenta důvodová zpráva v podstatě chápe osobu, která si pro vlastní potřebu vypěstuje do pěti rostlin konopí a rostlinný materiál takto získaný pro vlastní potřebu spotřebuje. Je namítáno, že z jedné rostliny lze dosáhnout výtěžku 100 až 500 g sušené rostlinné drti, což při pěti vypěstovaných rostlinách představuje až dva a půl kilogramu této drti a může posloužit k roční spotřebě osoby zneužívající konopí poměrně často, neboť na každý kalendářní den v takovém případě připadá 1,3 až 6,8 g sušené rostlinné drti (tedy minimálně 1 až 2 tzv. jointy denně při dosažení nejvyšší uvedené výtěžnosti). S odkazem na tuto skutečnost a předpokládaný záměr zákonodárce nekriminalizovat neproblémové konzumenty konopných drog, které si opatřují vlastním pěstováním, odpadla fakticky povinnost prokazovat účel pěstování. Zákonem přesně vymezená hranice počtu rostlin konopí s předpokládaným kvantitativním obsahem účinných psychotropních látek by měla být tedy jediným kritériem, které by mělo být v případě zjištění většího pěstování konopí zkoumáno. Tak, jak výklad ust. § 285 odst. 1 tr. zákoníku, účinného od 1.1.2010, pojal soud, bylo by přípustné pěstování jakéhokoli množství rostlin s obsahem THC větším než 0,3%, za trestné by bylo považováno pouze takové jednání, kdy by bylo k toxikomanickým účelům pachatelem zneužito více než pět takovýchto rostlin. V souvislosti s tím pak nemůže obstát argumentace ust. § 284 odst. 1 tr. zákoníku, připouštějící držení maximálně 15 g konopí o relevantním obsahu THC. Údajný paradox skutkových podstat § 284 odst. 1 a § 285 odst. 1 tr. zákoníku pak co do argumentace není přiléhavý. Od doby, kdy ve věci bylo zahájeno trestní stíhání a podána obžaloba, došlo ke změně náhledu Nejvyššího soudu ČR na právní kvalifikaci jednání, postihující pěstování konopí. Z počátku dovozováno, že vypěstování a usušení konopí k jeho následnému zneužití je výrobou, později bylo přisvědčeno názoru, že jde o přechovávání omamné látky. Za důkazní situace, kdy soud přistoupil k rozhodnutí ohledně jednání obžalované pod bodem 2), přicházelo v úvahu toto právně kvalifikovat nejprve podle zákona účinného v době spáchání skutku, čemuž by odpovídala skutková podstata trestného činu podle § 187a odst. 1 tr. zák. (tr. čin nedovolené výroky a držení omamných a psychotropních látek a jedů). V mezidobí však nabyt účinnosti nový trestní zákoník, proto bylo třeba posoudit, zda by pro obžalovanou nebylo příznivější posoudit skutek podle zákona pozdějšího, tedy zákona č. 40/2009 Sb. (trestní zákoník). Ten zakotvil nové skutkové podstaty v ustanoveních § 284 a 285, přičemž v obou případech je trestnost jednání oproti dřívější právní úpravě posuzována mírněji. Z uvedeného důvodu bylo přiléhavé užití nového trestního zákoníku, konkrétně jeho § 285 odst. 1, dle něhož je předmětný čin ohrožen sazbou trestu odnětí svobody až na šest měsíců, trestem peněžitým nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty. Odvolatelka připomíná, že u hlavního líčení navrhla obžalovanou uznat vinnou skutkem ad 2), tento právně kvalifikovat jako přečin nedovolené pěstování rostlin obsahující omamnou nebo psychotropní látku (dle kvalifikace výše zmíněné), a pokud jde o trest, bylo navrhováno upustit od uložení jiného druhu trestu než trestu propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, s ohledem na uplynutí delší doby od spáchání trestného jednání. Odvolatelka též připomíná, že obviněná svým postojem odmítá respektovat bez výhrad regulaci nakládání s konopím, vědoma si toho, že regulace není libovůlí státu, ale jeho povinností vyplývající z mezinárodních závazků. Konzumaci drogy prezentuje jako způsob léčby, kterou si sama ordinuje pro zdravotní obtíže, alopatickou medicínu odmítá. Je orientovaná v oblasti

praktického využití konopí i v oblasti právní úpravy nakládání s touto rostlinou, při páchání trestné činnosti tedy veškeré konsekvence svého jednání znala a byla srozuměna i s možným trestně právním postihem. Účelem trestního řízení a jeho důsledkem pro obžalovanou by tedy mělo být to, aby byla zbavena možnosti dále nakládat s látkami, které nelegálním pěstováním získala. Navrhla, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Státní zástupkyně KSZ České Budějovice – pobočka v Táboře konstatovala, že důkazní rámec byl nalézacím soudem vyčerpán, tudíž není ani činěno návrhů na doplnění dokazování. Navrhla, aby podanému odvolání bylo vyhověno a věc po zrušení napadeného rozsudku vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. Má totiž za to, že bylo prokázáno vypěstování konopí v množství, které zákon neumožňuje, takže skutek měl být posouzen jako přečin podle § 285 odst. 1 tr. zákoníku, když je dán i náležitý stupeň společenské škodlivosti.

Obhájkyně obžalované konstatovala, že rozhodnutí okresního soudu má za věcně správné, tudíž navrhuje, aby odvolání státní zástupkyně vyhověno nebylo a předmětný rozsudek byl potvrzen.

Krajský soud postupem podle § 254 odst. 1 věta druhá tr. řádu přezkoumal odvoláním státní zástupkyně napadené výroky rozsudku soudu prvního stupně, přezkumu podrobil také řízení, které jeho vydání předcházelo. Učinil závěr, že oprávněnému prostředku státní zástupkyně je namíste, byť toliko zčásti, přisvědčit.

Bylo zjištěno, že soud I. stupně postupoval v řízení v plném souladu s trestním řádem, skutkový stav zjistil (a to i v rámci závazných pokynů odvolacího soudu, jimž po zrušení předchozího rozsudku byla mu věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí) v rozsahu pro rozhodnutí potřebném, aniž by o tomto vyvstaly důvodné pochybnosti, tedy tak, jak ukládá ust. § 2 odst. 5 tr. ř. Po vyhodnocení všech shromážděných důkazů postupem podle § 2 odst. 6 tr. ř. pak dospěl ke správnému závěru, že je namíste obžalovanou pro skutky, označené v žalobním návrhu, zprostit. Nelze však plně přisvědčit nalézacímu soudu, pokud pro tento postup užil toliko důvodu dle § 226 písm. b) tr. řádu.

Jak naznačeno již shora, není možno akceptovat závěry nalézacího soudu ohledně skutku 1., které vplynuly ve zprošťující rozhodnutí podle § 226 písm. b) tr. ř. Zde nutno dát za pravdu odvolatelce v tom ohledu, že pokud zde pro závěry o spáchání předmětného jednání obžalovanou svědčí toliko její doznání a žádných dalších důkazů není, pak v souvislosti s ust. § 2 odst. 5 věta druhá tr. ř., dle něhož doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu, nutno s ohledem na již zmíněnou absenci jakýchkoli dalších důkazů učinit závěr, že neprokázaná vina je de facto prokázanou nevinou. V dané souvislosti je rovněž namíste připomenout zaužívanou judikaturu, zejména R. 46/1963, z něhož vyplývá, že zásada zjištění skutkového stavu věci bez důvodných pochybností vyžaduje, aby soud své rozhodnutí o vině a trestu opřel o jednoznačně zjištěná a bezpečně prokázaná fakta, nikoli o pouhou pravděpodobnost. Soud v odůvodnění svého rozsudku ve vztahu k tomuto skutku konstatuje, že vyjádření obžalované k tomuto bodu obžaloby má za věrohodné a nemá pochybnost o tom, že tři rostliny konopí skutečně vypěstovala, a pokud nebylo možno objasnit množství sušiny ani obsah delta-9-

THC, lze předpokládat, že tato se kvalitou zásadně nelišila od rostlinného materiálu, který u ní byl nalezen v roce 2007. Zde nejde o nic jiného než o pouhou konstrukci, o konstatování pravděpodobnosti, aniž by bylo možno mít za to, že ve vztahu k předmětnému jednání došlo ke zjištění skutkového stavu věci bez důvodných pochybností. Za daných okolností pak skutečně nezbyvá než uzavřít, že žalovaný skutek se nestal; z uvedeného důvodu proto k odvolání státní zástupkyně krajský soud napadený rozsudek v tomto bodu zprošťujícího výroku zrušil a sám nově rozhodl tak, že obž. [redacted] se zprošťuje obžaloby ve vztahu k předmětnému skutku z titulu ust. § 226 písm. a) tr. ř., když nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byla jako obžalovaná stíhána. Tento důvod zproštění je pak pro obžalovanou jednoznačně příznivější.

S postupem nalézacího soudu ohledně skutku 2. obžaloby, kde bylo užito zprošťujícího titulu dle § 226 písm. b) tr. řádu, se odvolací soud ztotožnil, byť s jistými drobnými výhradami, vztahujícími se zejména k rozsahu právních úvah v odůvodnění rozhodnutí nalézacího soudu, jak o nich bude pojednáno níže.

Okresní soud zcela správně hned v úvodu odůvodnění svého rozhodnutí zmiňuje judikát NS ČR, usnesení ze dne 30.1.2008, sp.zn. 3 Tdo 52/2008, z něhož je citována příslušná pasáž, přičemž zbyvá dodat snad ještě výslovné znění právní věty, jak je zakotveno ve třetím odstavci: Jestliže rostlina konopí setého byla pěstována a dále zpracovávána výlučně pro potřeby alternativní léčby, pak s ohledem i na ostatní okolnosti mající vliv na konkrétní společenskou nebezpečnost činu (srov. např. rozhodnutí č. 33/1962, č. 13/1973-II. Sb. rozh. tr.) lze učinit závěr, že není naplněn materiální znak takového činu (§ 3 odst. 3, odst. 4 tr. zák.). V tomto ohledu krajský soud nesouhlasí s odvolatelkou, která v odůvodnění svého opravného prostředku dovozuje, že s odkazem na záměr zákonodárce při konstruování nových skutkových podstat v trestním zákoníku (ust. § 284 a § 285 tr. zákoníku) fakticky odpadla povinnost prokazovat účel pěstování. Je namísto připomenout, že záměrem zákonodárce bylo stanovit jakousi zákonnou toleranci pro pěstování konopí pro vlastní potřebu a vyřazení konzumentů konopných drog k rekreačním a experimentálním účelům z účasti na trhu, na němž se vyskytují komparativně významně nebezpečnější drogy. I nadále však, jak vyplývá ze znění důvodové zprávy, zůstává vysoce aktuální otázkou rozlišit, zda konopí je pěstováno a zpracováváno pro potřeby alternativní léčby nebo pro využití jako droga.

V dalších podrobnostech lze pak odkázat na zevrubné odůvodnění napadeného rozsudku, zejména prezentaci obsahu významných důkazů, jimiž ve věci jsou zejména svědecké výpovědi odborníků, zabývající se látkou konopí jako drogou i jako prostředkem alternativní medicíny, jde o [redacted], přičemž zmíněné důkazy jsou i náležitým způsobem hodnoceny, samozřejmě v kontextu s důkazy ostatními, především výpověďmi obžalované, dalších ve věci slyšených svědků, expertizami, jakož i důkazy listinnými a věcnými.

Odkázat lze i na analýzu právní, kde kromě již zmíněné otázky účelu užití pěstované a přechovávané omamné látky konopí je věnována náležitá pozornost i srovnání materiálního pojetí trestného činu (ve vztahu k tr. zákonu, účinnému do 31.12.2009) a pojetí formálního, které se vztahuje k nově účinnému trestnímu zákoníku. Nalézací soud zde příležitostně analyzuje pojmy protiprávnosti, otázku materiálního korektivu trestní odpovědnosti pachatele i samotný

princip subsidiarity trestní represe, a uzavírá, že trestný čin nelze chápat jako pouhý popis znaků jej charakterizujících z hlediska jeho legislativního vymezení, je třeba i posuzovat, zda jde o čin společensky škodlivý (materiálně protiprávní).

Soud zde při hodnocení důkazů vychází z postulátu trestního zákoníku, který u přečinu nedovoleného pěstování konopí pro vlastní potřebu (§ 285 odst. 1 tr zákoníku) liberalizoval právní režim pěstování tak, že stanovil hranici trestnosti na šest a více pěstovaných rostlin konopí. Dovojuje, že pokud obž. ████████ vypověděla, že v inkriminovaném období přibližně 90% výpěstků použila na výrobu mastí a pouze 10% z 26 rostlin použila jinak (bez ohledu na to, zda vodní dýmku či marihuanovou cigaretu smíchanou s tabákem považuje za lék či konzumaci drogy), jde o 2,6 rostliny s relevantním obsahem delta-9-THC, tedy méně než polovinu požadovaného minimálního množství podle nařízení vlády č. 455/2009 Sb. a nejde tudíž o trestný čin.

Zde je ovšem nutno s nalézacím soudem polemizovat jak co do reprodukce a hodnocení skutkových zjištění, tak i pokud jde o právní analýzu a zejména její definitivní dotažení ve vztahu k úvaze o případném spáchání jiného než trestním zákoníkem sankcionovaného deliktu. Předně je nutno říci, že obž. ████████ ve své výpovědi sice na jedné straně uvádí, že pokud z celkového množství usušené rostlinné drti spotřebovala 10% formou kouření, pak to „bylo moc“. Vzápětí však konstatuje, že mohla vykouřit tak pět „pointů“ za rok, což při obvyklém předpokládaném objemu suché rostlinné drti konopí na jeden takový tzv. joint (přibližně 1,5 g) představuje daleko menší, zanedbatelnější množství suché rostlinné směsi než soudem uvažované množství pocházející z 2,6 rostliny.

Co je však podstatnější, jak vyplývá z výše zmíněného, soud se omezil na stanovení množství, u něhož bylo by lze předpokládat toxikomanické zneužití, aniž by shledal nezbytným nadále zkoumat a zodpovědět otázku, zda inhalaci rostlinné drti konopí vodní dýmku či ve formě marihuanové cigarety smíchané s tabákem je třeba považovat za užití konopí jako léku (užití prostředku alternativní medicíny) či za konzumaci drogy. Vůbec se také nezabýval skutečností, že pod limit stanovený zákonným ustanovením a dalšími podzákonnými normami (příslušnými vyhláškami) není dána naprostá beztrestnost držitele či pěstitele konopí, nýbrž v ustanoveních zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, jsou konstruovány skutkové podstaty přestupků dle § 30 písm. j) a k), které upravují odpovědnost za přestupky na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi. Těchto se dopustí, kdo neoprávněně přechovává v malém množství pro svoji potřebu omamnou nebo psychotropní látku, resp., kdo neoprávněně pěstuje pro vlastní potřebu v malém množství rostlinu nebo houbu obsahující omamnou nebo psychotropní látku.

Odvolací soud zde hodnocení soudu nalézacího doplnil, přičemž vycházel z výše již citovaného rozhodnutí NS ČR sp.zn. 3 Tdo 52/2008, velmi zevrubně vyhodnotil také výpovědi svědků, kteří vypovídali v podstatě jako experti na problematiku léčebných účinků konopí a problematiku toxikomanického zneužívání uvedené látky, přičemž si položil zejména tři následující otázky: Bylo mimo rozumnou pochybnost prokázáno, že obžalovaná pěstovala rostlinu konopí za účelem toxikomanického zneužívání? Byla bezesbýtku vyvrácena verze (obhajoba) jmenované, že tuto pěstovala toliko k účelům alternativním léčby? Je nutno předmětné jednání (byť formálně naplňuje znaky některého z trestných činů)

s ohledem na míru jeho společenské škodlivosti, při zohlednění principu subsidiarity trestní represe a míry jeho konkrétní společenské škodlivosti, kriminalizovat? Na všechny uvedené otázky si soud odvolací odpověděl negativně, uzavřel tedy, že nebylo mimo rozumnou pochybnost prokázáno, že by obžalovaná rostlinu konopí (byť i jen zčásti) pěstovala k toxikomanickým účelům.

Ve věci samozřejmě jsou dány poznatky (informace), které podezření ze zneužití části (byť zanedbatelné) vypěstované a usušené rostlinné drti k toxikomanickým účelům mohou navozovat, objektivně jde však toliko o indicie nepřímé, bez významnější důkazní váhy, podávající se jak z opakovaně citovaného televizního dokumentu „Konopná paní“, tak i kupříkladu ze skutečnosti, že obžalovaná ve své výpovědi užívá některé termíny ze slangu obvyklého v toxikomanské subkultuře („hulení“, „pohotovostní špek“ apod.). Tyto skutečnosti však samy o sobě jsou v protikladu s kategorickým prohlášením samotné obž. [REDAKCE] že vypěstovanou rostlinnou drť konopí užívala toliko jako prostředku alternativní medicíny. Tato verze obžalované pak nebyla provedeným dokazováním vyvrácena. Zůstává samozřejmě otázkou, do jaké míry je dán pozitivní účinek vdechování rostlinné směsi konopí formou kouření na bronchiální astma, nebylo nicméně jednoznačně prokázáno, že by tento z medicínského hlediska byl jednoznačně zcela nulitní a že by kouření směsi provozovala jmenovaná výhradně k toxikomanickým účelům. Je více než pravděpodobné, že pokud by k inhalaci účinných látek z konopí jmenovaná užívala vaporizéru, posunuly by se úvahy ohledně toxikomanického zneužití do jiné polohy, byť i při inhalaci z vaporizéru může dojít k navození omamného účinku konopí.

V daném případě nicméně je nutno velmi pečlivě a ve vzájemném kontextu posuzovat všechny okolnosti spáchání předmětného jednání, především celkové množství vypěstovaných rostlin (26 kusů) a shromážděné a usušené rostlinné drti, je nutno přihlídnout i ke skutečnosti, že obžalovaná vedle tzv. palic sbírala i listy rostliny, které tzv. protrhávala, v úvahu nutno vzít i konkrétní koncentraci účinné látky delta-9-THC (tato v rozpětí činí 0,7 – 1,8%), jakož i okolnost, že bylo fakticky zjištěno, že jmenovaná drtivou většinu takto opatřené suché rostlinné drti konopí spotřebovala k výrobě produktů, jichž se běžně užívá v alternativní medicíně. Všechny uvedené skutečnosti ve svém souhrnu vedou soud k závěru, že v daném případě pěstování, resp. přechovávání rostliny konopí obžalovanou bylo vedeno úmyslem tuto využít k léčebným účinkům (resp. nebyl prokázán opak, že by zmíněná látka, byť i jen zčásti, byla zamýšlena k toxikomanickému zneužití). Proto krajský soud závěrům nalézacího soudu přisvědčil, v této části oprávněnému prostředku státní zástupkyně sluchu nepopřál, takže zprošťující výrok v bodě 2. napadeného rozsudku zůstal rozhodnutím odvolacího soudu nedotčen.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

V Táboře dne 15. června 2010

Za správnost vyhotovení:
Alice Srbová

JUDr. Milan Krejčířík, v.r.
předseda senátu

